ता एता नवानंतरायमन्वाह, हिनोता नोअध्वरं देवयज्येति दशमीम्; आवर्वृततीरध नु द्विधारा इति आवृत्तास्वेकधनासु. प्रति-यदापो अदृश्रमायतीरिति प्रतिदृश्यमानासु. आ धेनवः पयसा तुर्ण्य-र्था इत्युपायतीषु. समन्या यंत्युपयंत्यन्या इति समायतीष्वापो वा अस्पर्धंत, वयं पूर्वं यज्ञं वक्ष्यामो वयमिति याश्चेमाः पूर्वेद्युर्वसती-वर्यो गृह्यंते याश्च प्रातरेकधनास्ता भृगुरपश्यदापो वै स्पर्धंत इति. ता एतयर्चा समज्ञपयत्समन्या यंत्युपयत्यन्या इति. ताः समजानत संजानाना हास्यापो यज्ञं वहंति य एवं वेद. आपो न देवीरुपयंति होत्रियमिति होतृचमसे समवनीयमानास्वन्वाह वसतीवरीष्वेकध-नासुचावेरपो ऽध्वर्या३उ इति, होताध्वर्युं पृच्छति. आपो वै यज्ञो; विदा यज्ञाँ३इत्येव तदाह. उतेमनन्नमुरित्यध्वर्युः प्रत्याहोतेमाः पश्येत्येव तदाह. तास्वध्वर्यो इंद्राय सोमं सोता मधुमंतं वृष्टिवनिं तीव्रांतं बहु-रमध्यं; वसुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभुमते वा-जवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते; यस्येंद्रः पीत्वा वृत्राणि जंघनत्प्र स जन्यानि तारिषोऽमिति प्रत्युत्तिष्ठति. प्रत्युत्थेया वा आपः. प्रति वै श्रेयांसमायंतमुत्तिष्ठंति. तस्मात्प्रत्युत्थेया अनुपर्यावृत्या अनु वै श्रेयांसं पर्यावर्तंते. तस्मादनुपर्यावृत्या अनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यमी-श्वरो ह यद्यप्यन्यो यजेताथ होतारं यशो ऽर्त्तोस्. तस्मादनुब्रुवते-वानुप्रपत्तव्यम्. अंबयो यंत्यध्वभिरित्येतामनुब्रुवन्ननुप्रपद्येत. जामयो अध्वरीयतां पृंचतीर्मधुना पय इति यो ऽमध्व्यो यशोर्तो बुभूषेद् अमूर्या उप सूर्ये याभिर्वा सूर्यः सहेति तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामो. अपो देवीरुपव्हये यत्र गावः पिबंति न इति पशुकामस्ता एताः सर्वा एवानुब्रुवन्ननुप्रपद्येतैतेषां कामानामवरुध्या. एतान्कामानवरुंधे य एवं वेद. एमा अग्मन्नेवतीर्जीवधन्या इति साद्यमानास्वन्वाह वस-